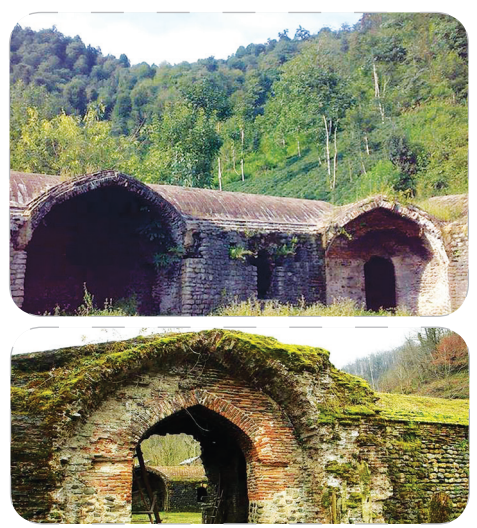

خواننده

کاروانسرای نظامی ایران که به فرمان یک زن ساخته شد!

در ۲۵ کیلومتری شهر لاهیجان و ۷۵ کیلومتری شهر رشت از سمت راست که وارد ساحلشم رود و محل تلاقی آشیم رود و بابا کوه شود، با یکی از جاذبه‌های گیلان روبه‌رو خواهید شد. تی تی کاروانسرا یا کاروانسرای تی تی که در سیاهکل قرار دارد در سال ۱۳۷۵ جزء آثار ملی ایران قرار گرفته است؛ اما ماجرای عجیب و جالب ساخت این کاروانسرا چیست؟ کاروانسرای تی تی در معنای لغوی به معنای کاروانسرای شکوفه است چرا که در زبان گیلکی تی تی به معنای شکوفه است و از آنجایی که در زبان گیلکی مانند زبان انگلیسی جای صفت و موصوف بر خلاف زبان فارسی عوض می‌شود، بنابراین نام اصلی این کاروانسرا، تی تی کاروانسرا است. این کاروانسرا در زمان‌های دور اهمیت استراتژیک داشته است. زمانی که این کاروانسرا ساخته شده است، آن هم در روزگاری که کاروانسراهای بسیار کم و انگشت‌شماری بودند، این کاروانسرا نیز دارای داستان‌های متعددی است، یکی از داستان‌هایی که زیاد نقل می‌شود بدین شرح است که تی تی خانم که عمه یکی از شاهان سلسله صفوی بوده است، تصمیم می‌گیرد کاروانسرای زیبایی به نام خود در منطقه سیاهکل بنا کند و از اینجا بود که اولین قدم‌ها برای ساخت کاروانسرای تی تی گذاشته شد. داستان دیگری می‌گوید که این کاروانسرا در زمان حکومت محلی کیایی که در عصر تیموریان بر لاهیجان حکمرانی می‌کردند، ساخته شد و بعدها توسط حکومت صفویه نابود شدند و آثار به‌جامانده از آنان به نام دوره صفویه به ثبت رسیده است. ساختمان کاروانسرای تی تی، از سنگ رودخانه‌ای که با آجر و ملات گچ و ساروج ترکیب شده، ساخته شده است و در مسیر اصلی راه کاروانی دیلمان به لاهیجان بر سر دوراهی رودخانه باباکوه و میثم رود احداث گردیده است. البته همان‌طور که گفته شد، تاریخ ساخت این بنا به دوران حکومت سلسله صفویان بازمی‌گردد. قدمت این کاروانسرا به حدود ۵۰۰ تا ۶۰۰ سال پیش بازمی‌گردد و تا همین چندین سال پیش در قرن حاضر، یعنی زمانی که راه‌های ارتباطی فعلی ساخته نشده بودند و وسایل حمل‌ونقل اسب و قاطر بود و جای خود را به وسایل موتوری و ماشینی نداده بودند، از کاروانسرا استفاده می‌کردند. ساخت این کاروانسرا در واقع گوشه‌ای از اهمیت مسیر عبوری سیاهکل و موقعیت استراتژیک این شهر را نشان می‌دهد.

بطری‌هایی که آلت قتاله هستند

زمانی نذر مردم، ساختن آبخوری‌های عمومی بود. یک کاشی زیبایی منقش به «سلام بر حسین» یا «شادی روح درگذشتگان صلوات» هم نصب می‌کردند کنارش تا هم‌جایی برای نفس تازه کردن باشد، هم آبخوری؛ اما دوره و زمانه عوض شده. حالا «بطری آب» بخشی از خرید روزانه خیلی از مردم شهرها شده است و همین بطری‌های آب قرار است به کشتنمان بدهد!

به گزارش جام جم آنلاین از ایسنا، تخمین زده می‌شود که برای بازگشت پلاستیک به طبیعت، حداقل ۱۰۰۰ سال زمان لازم است. این یعنی از ابتدای عصر صنعتی شدن تا امروز، هر چه پلاستیک تولید و مصرف کرده‌ایم، هنوز روی زمین است. پلاستیک توسط میکروارگانیسم‌های زنده تجزیه نمی‌شود و تنها اتفاقی که برایش می‌افتد این است که توسط عوامل محیطی مثل نور خورشید و باران، به تکه‌های ریزتر تبدیل می‌شود. این تکه‌های خرد پلاستیکی که به آنها میکروپلاستی می‌گویند این روزها آفت‌زود زیاد شده‌اند که حتی از غذای ما هم سر در آورده‌اند.

راضی کردن آدم تشنه در مورد اینکه «آب خوردن می‌تواند منجر به مرگ خرس‌های قطبی شود» کار سختی به نظر می‌رسد اما شاید اگر بدانیم که همین بطری‌های پلاستیکی می‌تواند خودمان را به کشتن بدهد، ماجرا کمی فرق داشته باشد!

بطری‌های پلاستیکی که برای آب آشامیدنی استفاده می‌شوند، حاوی ماده‌ای به نام بیسفنول آ (Bisphenol A) هستند که به نام اختصاری BPA شناخته می‌شود. ثابت شده است که این ماده شیمیایی که برای استحکام و جالب است بدانید دورانی در تاریخ وجود داشت که سبزمینی بین انسان‌ها محبوبیتی نداشت و حتی مصرفش پیگرد قانونی داشت. به گزارش جام جم آنلاین از باشگاه خبرنگاران جوان، سبزمینی یکی از مهم‌ترین و غنی‌ترین غذاهای موجود در امپراتوری اینکا بود. هنگامی که اسپانیا در قرن شانزدهم امپراتوری اینکا را فتح کرد، آن‌ها گاو را به اسپانیا آوردند؛ اما سبزی‌های زیادی برای سیر کردن حیوانات نداشتند و در نتیجه کشاورزان اسپانیا در مقیاس کوچک شروع به کشت سبزمینی کردند تا به‌عنوان خوراک دام مصرف کنند.

بموروزمان سبزمینی به سایر کشورهای اروپایی گسترش یافت؛ اما آن‌ها با بی‌توجهی و سوءظن به سبزمینی نگاه می‌کردند. حتی برخی ادعا می‌کردند که سبزمینی‌ها مسموم‌اند و باعث نادانی و سایر بیماری‌ها می‌شود. حتی افراد فقیر و گرسنه می‌ترسیدند که سبزمینی بخورند.

ماجرا تا جایی پیش رفت که برای دوره‌ای کوتاه در فرانسه، رشد و پرورش سبزمینی ممنوع اعلام شد. فرستاده شد. تا جایی که به وعده غذایی اصلی نیز وارد شد.

محصولات غیرقابل بازیافت است که راهشان را به شکم موجودات زنده پیدا می‌کنند. پرنده‌ها، لاک‌پشت‌ها، خرس‌ها و حتی ماهی‌ها می‌توانند تکه‌های پلاستیک را به‌جای غذا یا همراه غذا بلعند و از آنجا که نمی‌توانند پلاستیک را هضم یا دفع کنند، پلاستیک آفت‌زود در شکمشان زیاد می‌شود که حیوان را از گرسنگی می‌کشد.

اگر همه این دلایل به‌اندازه کافی قانع‌کننده است که به استفاده از بطری‌های پلاستیکی دوباره فکر کنید، راه‌های جایگزین زیادی وجود دارد که هم در خیابان تشنه نمایان و هم‌دستان به خون موجودات زنده آلوده نشود. برای شروع می‌توانید با شورایاری محله یا نماینده‌تان در شورای شهر تماس بگیرید و از آنها بخواهید آبخوری‌های عمومی در سطح شهر را بیشتر کنند!

بطری‌های پلاستیکی را با قهقهه عوض کنید. قهقهه‌ها ماندگاری بیشتری دارند و تمیز کردن آنها راحت‌تر است.

می‌شود آنها را به‌راحتی از آب شیر پر کرد، علاوه بر این می‌توانید کمی آب‌لیمو یا خیار رنده شده هم در قهقهه بریزید تا به سیرآب شدتان در روزهای گرم کمک کند. روشن است که خریدن قهقهه از خریدن چند بطری آب در روز بسیار ارزان‌تر تمام می‌شود. اگر قهقهه را جا گذاشتید یا به هر دلیلی ناچار شدید یک بطری آب بخرید، مطمئن شوید که بطری را بعد از تمام کردن آب در ظرف زباله‌های بازیافتی انداخته‌اید و فراموش نکنید که حتی یک بطری هم می‌تواند به طبیعت آسیب بزند. با دوستان‌تان در مورد متوقف کردن خرید بطری‌های آب صحبت کنید و از آنها بخواهید به شما بپیوندند. حتی اگر می‌توانید برای آنها هم قهقهه بخرید!

وقتی خوردن سبزمینی جرم بود!

جالب است بدانید دورانی در تاریخ وجود داشت که سبزمینی بین انسان‌ها محبوبیتی نداشت و حتی مصرفش پیگرد قانونی داشت. به گزارش جام جم آنلاین از باشگاه خبرنگاران جوان، سبزمینی یکی از مهم‌ترین و غنی‌ترین غذاهای موجود در امپراتوری اینکا بود. هنگامی که اسپانیا در قرن شانزدهم امپراتوری اینکا را فتح کرد، آن‌ها گاو را به اسپانیا آوردند؛ اما سبزی‌های زیادی برای سیر کردن حیوانات نداشتند و در نتیجه کشاورزان اسپانیا در مقیاس کوچک شروع به کشت سبزمینی کردند تا به‌عنوان خوراک دام مصرف کنند.

بموروزمان سبزمینی به سایر کشورهای اروپایی گسترش یافت؛ اما آن‌ها با بی‌توجهی و سوءظن به سبزمینی نگاه می‌کردند. حتی برخی ادعا می‌کردند که سبزمینی‌ها مسموم‌اند و باعث نادانی و سایر بیماری‌ها می‌شود. حتی افراد فقیر و گرسنه می‌ترسیدند که سبزمینی بخورند.

ماجرا تا جایی پیش رفت که برای دوره‌ای کوتاه در فرانسه، رشد و پرورش سبزمینی ممنوع اعلام شد. فرستاده شد. تا جایی که به وعده غذایی اصلی نیز وارد شد.

گورستانی که در آن مردگان را دفن نمی‌کنند

برترین‌ها: روستایی باستانی در جزایر بالی اندونزی به خاطر اینکه مردم در آنجا به‌جای اینکه مردگان را دفن کنند و یا بسوزانند در معرض هوای آزاد قرار می‌دهند تا فاسد شوند از مقاصد محبوب گردشگری شده است.

در این گورستان که در شمال جزیره قرار گرفته است، محلی‌ها مردگان خود را بدون اینکه دفن کنند، پس‌ازآنکه پوسیده شد و گوشت بدن از بین رفت در زیر یک درخت مقدس قرار می‌دهند. پس‌ازاینکه گوشت بدن مردگان تجزیه و از بین رفت، جمجمه و استخوان‌های بدن را به زیر یک درخت ۱۱۰۰ ساله منتقل می‌کنند.

این درخت برای مردمان محلی بسیار مقدس به شمار می‌رود. تنها راه دسترسی به این روستا برای بازدیدکنندگان و توریست‌ها استفاده از قایق‌های محلی برای عبور از دریاچه باتور و رسیدن به میان جنگل در دامنه کوه آتشفشان باتور است. در این قبیله فقط افراد متأهل این افتخار را پیدا می‌کنند که چنین تشییع جنازه‌ای را داشته باشند. افراد مجرد را دفن می‌کنند. برای اینکه از خوردن اجساد در هنگام پوسیدگی توسط حیوانات وحشی جلوگیری کنند، اجساد را در قفس‌هایی که از جنس بامبو ساخته شده‌اند قرار می‌دهند.

همچنین اجساد در زیر درختی مخصوص قرار می‌گیرند که بویی خوشایند و خوشبو را از خود ساطع می‌کند تا بوی تجزیه شدن و فساد اجساد را خنثی کند. پس‌ازآنکه که تمام گوشت بدن اجساد کاملاً پوسیده و از بین می‌رود، اسکلت بدن از قفس‌ها خارج و آن‌ها را به زیر درخت مقدس منتقل می‌کنند و جمجمه‌های آن‌ها را به نشانه احترام بر روی یک ستون قرار می‌دهند.

